

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/35/2016
Identifikačné číslo spisu:	3614000070
Dátum vydania rozhodnutia:	31.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3614000070.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Františka Moznera, v trestnej veci proti obvinenej O. E. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. OT/17/2014, na neverejnom zasadnutí dňa 31. mája 2016 v Bratislave, o dovolaní obvinenej O. E. proti právoplatnému trestnému rozkazu Okresného súdu Partizánske z 12. mája 2014, sp. zn. OT/17/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. d/ Tr. por. dovolanie obvinenej O. E. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske z 12. mája 2014, sp. zn. OT/17/2014, bola obvinená O. E. uznaná za vinnú z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 10. mája 2014 v čase okolo 09.10 hod. v HM TESCO Partizánske, Nitrianska cesta 1771/118 v priestoroch predajne odcudžila 1 ks váženého bravčového pleca o hmotnosti 1,266 kg tak, že uvedený tovar si vložila pod bundu a prešla s ním bez zaplatenia cez pokladňu, čím spôsobila spoločnosti TESCO STORES SR, a.s., Bratislava celkovú škodu krádežou vo výške 4,67 Eur, pričom sa tohto konania dopustila i napriek tomu, že dňa 25. mája 2013 bola Obvodným oddelením PZ Partizánske uložená bloková pokuta vo výške 20 Eur, evidenčné číslo bloku: B 480062/82013 za spáchanie priestupku proti majetku v zmysle § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa taktiež dopustila drobnou krádežou tovaru, hoci bola za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske, sp. zn. OT/37/2013 zo dňa 05. júla 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18. júla 2013.

Za to súd obvinenú odsúdil podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 38 ods. 3 Tr. zák. a § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 600 Eur (šesťsto eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. sa obvinenej ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Proti trestnému rozkazu sp. zn. OT/17/2014 zo dňa 12. mája 2014 podala obvinená prostredníctvom obhajcu dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/ a i/ Tr. por.

Obvinená namietla, že jej v konaní bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Podľa zápisnice o výsluchu obvinenej pred sudcom pre prípravné konanie dňa 12. mája 2014 obvinená okrem iného v časti k osobe uviedla: „Ja sa už 14 rokov liečim na psychiatrii u MUDr. C. v Prievidzi.“ Obvinená uviedla, že od páchatel'a trestného činu, u ktorého sú dané pochybnosti o kvalite duševného zdravia nemožno dôvodne očakávať, že je a bude schopný aspoň primerane realizovať svoje právo na obhajobu, a práve preto je povinnosťou štátu zaručiť mu riadny a spravodlivý proces - práve dôsledným rešpektovaním ust. § 37 ods. 2 Tr. por. Ak tak vyšetrovateľ či prokurátor neučinia už od vznesenia obvinenia, využívajú tak psychickú labilitu páchatel'a a porušujú zásadu „rovnosti zbraní“, ktorá musí byť v každom štádiu trestného konania dodržaná a v samotnom procese realizovaná aj postupom podľa ust. § 37 ods. 2 Tr. por.

Vzhľadom na vyjadrenie obvinenej pred sudcom pre prípravné konanie o liečení na psychiatrii má obvinená za to, že uvedená skutočnosť signalizovala potrebu ustanovenia obhajcu. Keďže k ustanoveniu obhajcu nedošlo, bolo zásadným spôsobom porušené právo obvinenej na obhajobu.

Skutok bol u obvinenej právne kvalifikovaný aj podľa ods. 2 písm. f/ ustanovenia § 212 Tr. zák. vzhľadom na uloženie pokuty zo dňa 25. mája 2013 vo výške 20 Eur, evidenčné číslo bloku: B 480060/82013 za spáchanie priestupku proti majetku v zmysle § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa taktiež dopustila drobnou krádežou tovaru. Obvinená uviedla, že v skutkovej vete síce nie je výslovne uvedené, či táto bloková pokuta bola aj uhradená, avšak jej uhradenie je/bolo preukázané predchádzajúcim trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske zo dňa 5. júla 2013, sp. zn. OT/37/2013, v ktorej skutkovej vete je výslovne uvedené jej uhradenie, i napriek jej označeniu ako „B 480063“.

Obvinená považuje za nevyhnutné upriamiť pozornosť súdu na priložené uznesenie Generálnej prokuratúry SR zo dňa 2. decembra 2014 č. IV Pz 234/14/1000-9, ktorým bolo zrušené uznesenie prokuratorky Okresnej prokuratúry Partizánske sp. zn. Pv 273/14/3305-10 zo dňa 23. júla 2014, z ktorého vyplýva, že použitím analógie Trestného zákona a zákona o priestupkoch možno dospieť k záveru, že zaplatením pokuty uloženej v priestupkovom konaní dochádza k vykonaniu sankcie za priestupok a tým aj k zahladeniu priestupku. Vzhľadom k uvedenému nie je možné následné konanie obvinenej kvalifikovať ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., nakoľko nie je daný znak tejto skutkovej podstaty spočívajúci v predchádzajúcom postihnutí za obdobný čin.

Uvedenými skutočnosťami podľa obvinenej došlo k naplneniu dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske navrhol, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením odmietol dovolanie, prípadne aby podľa § 392 ods. 1 Tr. por. dovolanie zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. a/ Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), ale aj to, že obvinený pred podaním dovolania nevyužil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Tr. por.

Podľa § 372 ods. 1 Tr. por., oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Podľa § 382 písm. d/ Tr. por., odvolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 alebo § 373 ani po postupe podľa § 379 ods. 1 Tr. por.

V predmetnej trestnej veci sa obvinená vzdala práva podať odpor proti trestnému rozkazu sp. zn. 0T/17/2014 zo dňa 12. mája 2014 a to aj za osoby oprávnené podať odpor v jej mene, čím predmetný trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 22. mája 2014. Tu je potrebné zdôrazniť, že podanie odporu obvinenou proti trestnému rozkazu by aj tak nebolo možné považovať za riadny opravný prostriedok, ktorého uplatnenie je požadované ustanovením § 372 Tr. por. Nevyvoláva totiž prieskumné konanie, týkajúce sa rozhodnutia, proti ktorému smeruje, ale je len procesným úkonom, ktorým strana v súdnom konaní odmieta skrátenú formu tohto konania, a ktorý v nadväznosti na to zakladá povinnosť súdu prerokovať vec na hlavnom pojednávaní tak, ako je to ustanovené v § 355 ods. 1 a ods. 3 Tr. por. (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2009, sp. zn. 2 Tdo 39/2009).

Nakoľko obvinená riadny opravný prostriedok v konaní sp. zn. 0T/17/2014 vôbec nevyužila, nesplnila podmienku ustanovenú v § 372 ods. 1 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. d/ Tr. por. dovolanie obvinenej odmietol. Osobou oprávnenou podať dovolanie v danom prípade by bol minister spravodlivosti, pri ktorom táto podmienka nemusí byť splnená.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.